

Universitätsbibliothek Wuppertal

Demosthenis Et Aeschinis, Principum Græciæ Oratorum Opera

Demosthenes

Aureliae Allobrogum, 1607

Enarratio in Olynthiacam III

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1565](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1565)

συμμο-
εἶαι
classes A
thenien-
sum.

Prius enim Athen.) Cum decem essent tribus A
apud Athenienses, & vrbis ipsa velut in decurias di-
tributa: necesse habuit vnaquæque tribus ex omnib.
designare in ea viros ditiores cæteris, centū viginti,
qui pro defensione reipub. publica munera obirent.
Deinde hi centū viginti se in binas partes diuide-
bāt, vt sexaginta essent ex eis ditissimi, reliqui sexa-
ginta minus diuites. Id verò faciebāt, ne de improvi-
fo, urgente bello, fortè accideret, vt minus diuites,
presentes nūmos nō haberēt. Nā ditiores & pro eis,
& ante eos tributū pēdebāt: & quā sic expēderāt, post-
ea per ociū recipiebāt. Nominabatur autē sexageno
rū ille ordo symmorio, hoc est, cætus seu classis, eo
quodd tribus pars esset.

Proinde cum decem tribus essent, & singulæ centos
vicenos designarent: fiebat, vt vniuersi qui publi-
ca munera obirent, mille ducenti essent. Diuidebant
porò eos decem cætus in bis sexcentos viros: & rur-
sus harum duarum partium quæque in duas partes,
hoc est, in trecentos è quinque cætibus delectos. Hi
verò erant trecenti locupletissimi & primi, qui &
præ cæteris tributa pendebant, & eos habebant in
omnibus rebus dicto audientes. Proinde efficitur, vt
duæ partes sint omnium. Siquidem * vtrinque erant
velut agglutinati alterius partis trecentis locupletio-
ribus. Habebant autem singuli quadrantes, & pecu-
liarem ducem, & peculiarem oratorem. Nihilomin⁹
tamē secundarum & oratores, & duces, prioribus ce-
debant. Olim igitur, inquit, se diuidebant in symmo-
rias, ob maiorem sollicitudinem, vt pecuniæ tempe-
stiuè penderentur: nunc verò non ob aliud in symmo-
rias diuidimini, nisi propter administrationem rei-
publicæ hoc est, propter factiones. Reprehendit igitur
eos, quodd olim, cum propter tributa symmorias
facerent, & rerum gerendarum tempus adesset, prin-
cipatum teneri sciebant à ditioribus: secundo loco
esse duces, qui rem bene gererent: tertio oratores, qui
tantum verba facerent. Nunc verò cum tempus sit
concionandi & dicendi, principatum tenere non di-
uites, sed oratores: & suffragatores esse primos tre-
centos, qui laudent ea quæ à suis oratoribus dicta
fuerint, reliquos vtrisque esse attributos.

Alijs cogi.) Postquam suprà dixit, Affirmo igitur
opus esse pecunia: ne dicant pauperes. Proinde con-
ferent diuites: occupat & eos defendit. Quò vsq; tan-
dem, inquit, Triremes instruent & conferent, & om-
nia infument? Nam si eis spem omnem, quam in
diuitib. habebant, præciderit: * aut alias opes quærent,
aut theatri cedent. Ac omnino solet Demosthenes
patrocinari diuitibus. Intelligit enim nervos esse lo-
cupletes.

Dico igitur in summa.) Propterea opus ei fuit se-
cunda capitum enumeratione, cum dixerit, omnibus
tributum esse conferendum, vt in eam necessitatē
adducti, theatralem pecuniam missam facerent.

ENARRATIO IN O-
LYNTHIACAM TERTIAM
Demosthenis orationem, Hieronymo
Vvolfio interprete.

NON eadem statuere possum, Athenienses.) Ex-
ordium, vt in rebus arduis, ab obiurgatione
ductum est, vel ab admirabili. Est enim admirabile,
cū res verbis non respondent, Vel, à comparatione.

ΟΥχ' αὐτὰ παρίσταται μοι γνώσκον, ὡς ἄνδρες ἀθηναῖοι.) ὡς τ' ἀγαθὰ πάλιν χαλεπῶν ὄντων, ἐξ ὅτι μὴ σέθεν
τὸ παροῖμιον εἰληπία, ἢ ἐκ τ' ὡς ἀδύνατον εἶναι τὸ ἀδύνατον γινέσθαι, ὅθεν τῶν λόγων ἐσυνέχθη τὰ ἀγαθὰ.
(ἀπὸ συγκρίσεως, ἀγ-

συμμο-
εἶαι
* nec opes
alix suppe-
ditant:
theatri
pecunia
cedent.

κατέπεσον ἡμῶν γὰρ ὡς ἄνδρες ἀθηναῖοι.) δὲ καὶ οὐ σέθεν
φυλάν ὡς τὰ τοῖς ἀθλίωσι, καὶ εἰς δέκα ὡς περ μεμε-
ρισμένης τῆς πόλεως, ἀνάγκη εἶχεν ὡς περ ἐκείνη συ-
λῆ δ' ἀπὸ πάσης ὑπερβαλλέσθαι τοῖς πλουσιωτέροις αἰ-
τῆς, ἐκατὸν εἴκοσι ἄνδρας τοῖς ληπτουρῶντας ἡμῶν αἰ-
τῆς τῆ πόλει. εἶτα οἱ ἐκατὸν εἴκοσι οὐ τοι, ἐμερίζοντο ἰ-
σωτοῖς εἰς δύο μερίδας. ἵνα ἐξήκοντα αὐτῶν ἄνδρες ἔσονται
οἱ πάνυ πλούσιοι. οἱ ἡ ἄλλοι ἐξήκοντα, ἥττον πλου-
σιοι. ἐπιούω ἡ τῆτο, ἵνα μὴ εἰς ἀλλήλων πόλεμος αἰ-
τωτοῖς ἐπέσῃ, καὶ τύχη πρὸς τὸ παρὸν μὴ ἔχῃν χροῖμα
τοῖς ἥττον πλουσίοις. εἰσέφερον γὰρ οἱ πλουσιώτεροι ἡμῶν
αὐτῶν, καὶ ὑπερέπεσον, καὶ ἐπέπεσον τὰ ὑπερπεσον καὶ
χολμῶ. ἤνεγκον ἡ τὸ σύστημα αὐτῶν ἡμῶν ἐξήκοντα, συμμο-
εἶα, οἷον εἰ ὡς τὸ μέγεθος τῆς φυλῆς δέκα οὐδ' οὐ-
σῶν φυλάν καὶ ἐκείνης ὑπερβαλλομένης ἀπὸ ἐκατὸν
εἴκοσι, σιωπῆ τοῖς πάντας ἐπὶ λειτουργίας, χιλίους δεκά-
κοσίους. ἐμερίζον οὐδ' αὐτοῖς ἀπὸ ἐξακοσίων ἄνδρων. ὅ-
ἐστιν ἀπὸ δέκα συμμοριῶν. πάλιν ἡ ἐκατέρωθεν ἡμῶν
μερίδων τούτων, ἕτερον εἰς δύο. ὅ ἐστιν, εἰς τριακοσίους
μὲν ἄνδρας, καὶ πέντε ἡ συμμορίας. οὐ τοι ἡ ἴσων οἱ τρια-
κόσιοι οἱ πάνυ πλούσιοι οἱ ὡραῖοι, οἱ πρὸς ὑπερέπεσον
ἡμῶν ἄλλων τε καὶ εἶχον αὐτοῖς ὑπακούοντες εἰς πάντα,
ὡς συμβαίνει εἰς δύο μερίδας ἐπὶ τοῖς πάντας. εἶγε * οἱ
ἡμῶν ἐκατέρωθεν ἴσων ὡς περ ἡμῶν αὐτοῖς ἐκατέρωθεν
τριακοσίοις, τοῖς πλουσιωτέροις. εἰ ἡμῶν ἐκείνη μερὶς τῆς
πασάρον, καὶ ἴδιον στρατηγόν, καὶ ἴδιον ῥήτορα. ὁμοῦ δὲ
πάλιν ἡμῶν ὁ δὲ ἄλλοι, καὶ οἱ ῥήτορες, καὶ οἱ στρατηγοὶ ὑπε-
κον τὰς ὑπερέπερας. τὸ τε οὐδ' φησὶν ἐμερίζον ἑαυτοῖς,
δὲ πλείονα ὡς περ ἡμῶν τῶν δὲ ὑπερέπερας εἰσφέρειται τὰ χρο-
ματα, καὶ συμμορίας. νῦν δὲ δὲ οὐδ' ἄλλο μερίζεται εἰς
συμμορίας, ἢ δὲ τὸ πολιτεύεσθαι, ὅ ἐστι δὲ τὸ ἐπιπέπεσον.
μὴ μὲν οὐδ' αὐτοῖς ὅτι ὡραῖοι, ἡμῶν δὲ τὸ εἰσφέ-
ρειν ἐπιούω τὰς συμμορίας καὶ ὑπερέπεσον ἡμῶν ὑπερέπε-
των, ἡγεμόνας ἡ ἴσων τοῖς πλουσιωτέροις. ὁ δὲ ἄλλοι ἡ
τοῖς στρατηγοῖς, τοῖς ὑπερέπεσον. εἶποις ἡ, τοῖς ῥήτο-
ρας τοῖς μόνον λέγοντας. νῦν ἡ ἐπερὶ δὲ ὑπερέπεσον ὅτι τ' ἐπι-
σάσειν καὶ τῶν λέγων, ἡγεμόνες εἰσὶν ἔχ' οἱ πλείοι,
ἀλλ' οἱ ῥήτορες. καὶ βρονθιστοῖς μὲν οἱ ὡραῖοι τριακο-
σιοι, ἐπαμυνῶντες τὰ ἡμῶν ἡμῶν ἰδίων ῥήτορον λέγοντας.
οἱ ἡ ἄλλοι ὑπερέπεσον ἡμῶν ἐκατέρωθεν.

τοῖς ἡ ἀγαθὰ πάλιν.) ἐπερὶ δὲ εἶπεν αὐτοῖς φησὶ δὲ
δὲ ἡμῶν χροῖμα πάλιν, ἵνα μὴ εἴπωσιν οἱ πέντε, εἰκὼν εἰσοῦσιν
οἱ πλούσιοι, ὑπερέπεσον ἡμῶν αὐτῶν ποιῆσθαι τὸ λόγον.
ὅτι μέχρι ποτε οἱ πλείοι τῆς ἀγαθὰ πάλιν καὶ εἰσοῦσιν
πάντα διαπαισῶσιν; εἰ γὰρ αὐτοῖς ὡς ἀπὸ τῆς
πλείων, ἡμῶν μὴ δὲ μὴ ἔχοντες, ἢ ἄλλω ὁμοῦ
δὲ ῥήτορον, ἢ ἀπὸ σῆσθαι τῶν δωρεῶν. καὶ ὅλων σῆσθαι
δὲ τῶν δημοσίων τοῖς πλείοις σῆσθαι. γινώσκον γὰρ
ὅτι τὰ νόρα τῆς πόλεως εἰσὶν οἱ πλείοι.

λέγω δὲ κεφάλαιον.) δὲ τῶν ἐπερὶ δὲ ὁμοῦ αἰ-
κεφαλαίως, εἰπὼν, ὅτι χροῖμα πάντας εἰσφέρειν, ἵνα τῆς
ἀνάγκης τὰ τῆς ὑπερέπεσον, ἐκείνησθαι τῶν δωρεῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΛΥΝΘΙΑΚΟΝ
εἶπον δημοσίου λόγον
ἐξήγησις.

ΟΥχ' αὐτὰ παρίσταται μοι γνώσκον, ὡς ἄνδρες ἀθηναῖοι.) ὡς τ' ἀγαθὰ πάλιν χαλεπῶν ὄντων, ἐξ ὅτι μὴ σέθεν
τὸ παροῖμιον εἰληπία, ἢ ἐκ τ' ὡς ἀδύνατον εἶναι τὸ ἀδύνατον γινέσθαι, ὅθεν τῶν λόγων ἐσυνέχθη τὰ ἀγαθὰ.
(ἀπὸ συγκρίσεως, ἀγ-

συγκρίνων δὲ δείκνυσιν τοῖς λόγοις εἰανπίως ἔχοντας τοῖς Α

αὐτοῖς. οὐχὶ ταυτὰ.) παθητικὸν τὸ φοροῖμιον, καὶ μετὸν ἀξιώ-
ματος. ἐν ᾧ δὲ ἐπισημασθῆναι τὸν δῆμον καὶ μέγα φρονουῦντα
ὅτι τῆ νίκῃ, συσέλλει, καὶ πρὸς φόβον καθίστησιν ἂν ἐπέ-
με παύσας εἰς ἕτερον ἀγῶν τ' ἀπερατῶν. ἐν ᾧ δὲ ἀλλάττει τὸ
ἰσώμεν τ' ἀθηναίων τὸ τ' ἀμελλέως ἀξίωμα δὲ τῶν ἑρ-
γῶν δείκνυσιν. καὶ δὲ ἐκείνος ἀδυσμουῖα μὲν τ' ἄλλοι ἰ-
καστὸν ἀναγαγεῖν, καὶ μετὸν ἐλπίδων ἀποφύγει. ταῦτα δὲ
ταῖς αὐτοῖς εἰς φόβον ἀεὶ ἔμελλεν. ἡμερῆς δὲ ὁ λόγος. τὸ μὲν
δὲ φερόμεν ἐστὶ δόκιμον καὶ τὸ μέγιστον σωτήριον, καὶ πρὸς
αὐτοῖς νῦν ἢ σίμους ὁ φερόμενος κενεῖται, εἰ καὶ
μεταστῆται τὸ δυνάμιν εἰς μακεδονίαν; ἢ καὶ χάραν εἰσάγει
μὲν τοῖς ὀλυθίοις βροχίτουσα; τὸ δὲ δεύτερον, εἰ καὶ
λύσεται τοῖς νόμοις τοῖς θεωρικοῖς; τὸ δὲ τρίτον ὁπλοζυγῶν
ἐν κατὰ δρομὴν ἔχει τῆς πολιτείας τῶν νῦν δημοκρατῶν
πρὸς τούτων δὲ τῶν μετῶν ἔχασον, ἕποπέπικεν οἰκεία κε-
φαλαία. τὸ μὲν δὲ φερόμενον, τὸ συμπερόντος ἐστὶ δόκιμον. B
τὸ δὲ δεύτερον ἐστὶ τὸ νομίμου. εἰληπτικὸν δὲ εἰς κατὰ σοφὸν
τὸ δυνάμιν. καὶ δὲ κεφάλαιον κεφαλαία ἀποδείκνυται.
τὸ δὲ τρίτον ἐστὶ τὸ δικαίου. λέγω δὲ τὸ τῆς κατὰ δρομῆς
τῶν νῦν πολιτῶν ἀνδρῶν, καὶ τῆς δρομῆς τῶν ὅτι τῶν
φερόμεν πολιτῶν ἀνδρῶν. πάντα δὲ συμβουλή πρὸς
πολιτείας φερόμενου γινώσκον, ἔπαυον ἢ λόγον δηλοῦ-
σα εἰς τὸ δικαίον ἔχει τὴν ἀναφορὰν. καὶ τὸ μὲν συμπε-
ρον δὲ γὰρ τετυγναι, εἰς τὰ τὸ ἀναγκάσιον, ἐλδύσεται δὲ φι-
λαππος εἰς τὴν ἀττικὴν δὲ φερόμενον τῶν ὀλυθίων.
καὶ εἰς τὸ ἀδύστον, πάντες δὲ ἴσασιν ἑλλήνας, ὅτι τοῖς ὀλυ-
θίοις ἐπισημασθῆναι βροχίτουσα, εἰ πολεμήσασιν πρὸς
φίλιππον, καὶ τὸ ψυδὲς φανῶναι, τῶν ἀδύστον. (ζητήσας
δὲ αὐτοῖς πρὸς δὴ πότε καλίον μετῶν ἀναγαγεῖν τὴν δυνάμιν,
οὐδὲ μὲν πεποιθῆται πρὸς αὐτὴν μὲν μὲν, οὐδὲ φανῶν δει-
κνύει τὸ μεταστῆναι εἰς μακεδονίαν τοῖς στρατιώταις; ῥητέον
οὐδὲ πλείους εἰσὶ ἔοποι καὶ οὐκ ἀπλήρη ἔστιν. ἢ δὲ
πρὸς αὐτοῖς τοῖς λόγοις μαχόμενα τῶν ἀπληρόντων, C
δεικνύει, αὐτοῖς σαθροῖς οὐκ ἔστιν ἢ ἕτερον εἰσηγούμενα
γνώμην, δὲ τὸ ἢ μετῶν τ' ἐκείνων ἀναγαγεῖν τῶν ἢ τὸ
συμπερόν τὸ μὲν ἐκείνων ἐλέγχον, αὐτοῖς δὲ συμβουλή
ἕτερον εἰσηγούμενα. ἐν ταῦτα τῶν οὐκ ἔστιν φρονήματα
ζητήματα, τῆς μὲν ἐκείνων γνώμης οὐδὲ μὲν πεποιθῆται
γνώμην, τὸ ἢ αὐτῶν δοκῶσαν εἰσηγῆται, καὶ ταύτην ἐργά-
σεται. τὰ δὲ φερόμενα.) φερόμενον ἐστὶ ἀναγκάσιον.
λαβῆται δὲ ἕξ ὑπολήψεως τῶν φερόμετων φανῶν
ὅτι ἰσών. ἂν ταρτες, ὡσεὶ ἔλεγε, καὶ τὸ τὸ δυνάμιν τε
πύσηται, καλῶς ὑμῖν ἔχει πρὸς τὴν παροῦσαν δυνάμιν.
φρασεῖν.) ὡς περὶ δὲ δρομῶν εἶπεν ἐπισημασθῆναι
δὲ τὰς τῶν φερόμετων τὸ ἀθλον, κενεῖται ἐν μέσῳ ἵνα
ἀθλον μὲν νοήσασιν, τὴν ὀλυθίων δρομῆα δὲ, φίλιππον
καὶ ἀθλοποιούς. εἰς τὴν φερόμενον.) οὐκ εἶπεν οὕτως
ἐστὶν, ἀλλ' εἰς τὴν φερόμενον, δὲ τῆς ἐν τῇ λέξει τά-
σεως, τὸ χρόνον δεικνύει τὸν ἀπὸ τῶν καμῶν.
ὡς ὅπως μὴ πεισώμεθα.) μετὰ δὲ φέρσει, μέγαν φό-
βον ἀπέθνηκε, σφόδρα τεχνικῶς ποιῶν. τὰ δὲ μετὰ
πᾶσι, μετῶν πᾶσι δὲ λυεῖν φερόμενον. οὐδὲν ἐν ἀλλόμοι
δοκῶσιν.) ὡς περὶ ἀντιπρόσωπον, ἀλλὰ νῦν μὲν ἐκ ἔσω φι-
λαππισμῶν αὐτοῖς ὀνειδίσειν. τὸ δὲ ἐξ ἑσῶ οὐκ ἔστι ἐν ἀλλό-
μοι δοκῶσιν οἱ τὰ τοιαῦτα λέγοντες ῥήτορες, ἢ ἀμφοτέρω-
θεν. εἰ καὶ ἐν τῷ μέσῳ κατασφύλλει, πῶς; τὴν ὑπόθεσιν
ὑμῶν παρῆσαντες καὶ συμβελλόντες, πρὸς ἑσῶ καὶ ὑμῶν βελδύσει, βελδύσει καὶ νῦν πρὸς τῶν φερόμετων φίλιππον.

comparando enim ostendit, verba rebus esse con-
traria.

Non eadem.) Vehemens exordium, & plenum
grauitatis. Dum enim elatū populū, & victoria su-
perbientem reprimit, & in metum conicit: ab vno
affectu in alium traducit auditorem. Dum verò mu-
tat animum Atheniensium, Periclis auctoritatem i-
psis factis representat. Nam is quoque populū cō-
sternatū consolari, in spem optimam erigere po-
terat: contra, ferocientem iniecto metu cohercebat.
Est autem triperita oratio. Nam quod primum vi-
detur, causāque maximè continet, atque id de quo
in praesentia deliberatur, quod praecipuum seu prin-
cipale dicitur, est, vtrum copiā traducendā sint in
Macedoniam: an verò eodem in loco ad iuuandos
Olynthios relinquendā? Alterum, an theatrales le-
ges abrogandā sint. Postremum, quod in epologo
tractatur, reprehensionem habet administrationis
eorum magistratum qui populū eo tempore gu-
bernabant. Harum partium singula peculiari capite
continentur. Prima enim vtilitatis esse videtur. Se-
cunda legitimi est, atque ad probationem facultatis
ascita. Etenim caput capite probatur. Tertia verò ius-
ti. illam autē dico, qua magistratus illius temporis re-
prehenduntur, & maiori administratio celebratur.
Omnis enim suasio, quae circa personam versatur,
laudatione aut vituperatione constans, ad iustitiā
caput refertur. Ac vtilitas quidem bifariam secta est
in necessitatem: inuadet enim Atticam Philippus,
subactis Olynthiis, & in ignominiam: sciunt enim
Graeci omnes, auxilia pollicitos esse nos Olynthiis,
si cum Philippo bellum gerent. Est autem ignomi-
niosum, in mendacio palam deprehendi. Quari au-
tem potest, cūnam, cum in Macedoniam traduci
vetet exercitum, nullam eius rei mentionem fecerit
neque ostenderit, eò traduci copias sine incommo-
dis haud posse? Respondendum est, plures esse ratio-
nes, per quas aduersari liceat. Aut enim ipsas aduer-
sarium rationes oppugnamus, ostendendo, futiles
eas esse: aut alterius alicuius rationis auctores sumus,
quae eam quae illorum est, evertimus: aut id quod il-
li expedire contendunt, refutamus, atque ipsi aliud
consilium proponimus. Hic igitur orator, animosè
sanè, illorum decreti mentionem nullam facit: sed
id quod sibi visum est, in medium affert & tractat.
Res autem.) Exordium à necessario. Ducitur autem
ab opinione rerum quae malae sunt. Satis.) Abundè.
quasi diceret. Quod si perficere poteritis, praclarè
vobiscum agetur pro istis copiis. Anteuertamus.) Tā
quam de cursoribus locutus est, summo studio festi-
nantibus, vt praemium in medio positum praeripiāt.
Intelligendum est autem, praemium esse Olynthum
Philippum & Athenienses, cursores.

Ed progredi.) Non dixit, sic habere se, sed, Ed pro-
gredi: verbi mora ostendens, cunctationem causam
esse malorum.

Prius feramus infortunium.) Magnae confidentiae
magnum metum opponit, idque artificiosissimè fit.
Vehementes enim affectus vehementioribus sunt
soluendi.

Nihil igitur aliud videntur.) Quasi innue-
ret, Nunc eis Philippi studium obicere non
possum. Id verò quod sequitur, sic est accipien-
dum: Nihil igitur aliud mihi videntur, qui talia
dicunt oratores, quam errare. Deinde in medio con-
firmat, quomodo? Qui cum id argumentum vo-
bis afferant, & suadeant, de quo & vos delibera-
tis: consultant nunc de vlciscendo Philippo.

id verò non proprium & verum argumentũ est (verba: Qui cum vobis afferant: ad vtrunque membrum pertinent) quod est, vt primũ deliberemus de conseruandis Olynthiis. Est autem hæc veluti prolixior exordij conclusio.

Qua n quòd argumentum prorsus.) Admodũ violenter populum sui consilij focũ facit, cum ait, quibus de rebus ipse consilium daturus sit, de his ipsis populum ad deliberandum conuenisse.

Ego verò aliquando.) Ad hunc modum sententiã expolit, vult autem ea tempora intelligi, quibus Amphipolim, Potidæam, & Thraciæ imperium tenuerunt.

Quorum salus vbi in tuto.) Negare Olynthios ab eis esse defensos, impudentiã fuerit, id verò destruxit, dicendo, non in tuto. Quare necesse est, vt ibidem relinquatur exercitus.

Et ratione qua.) Etiam in modo vlciscendi errare oratores, ostendit. Ait enim, tum fore vt liceat de modo deliberare. Innuit autem, mari Philippum esse inuadendum, & claudenda emporia: id quod ipse postea in quarta oratione Philippica suauit.

Antequam autem principium.) Consentanea est primæ propositioni conclusio. Cum enim hactenus increpauerit oratores, quòd alta pro aliis consuluerint: nunc ait, frustra de sine deliberari. Principium quidem sociorum incolumitatem, sinem verò Philippi euerisionem esse docens, sed conclusio, quæ sententiosa est, illustrem exordio sedem præbet. Nam in principiis exordiorum sententiosa cauenda sunt, quæ & sterilem & antiquariam orationem esse indicant. at sententiosa in fine, ob signant singulares ratiocinationes appendice vniuersali.

Hæc quidem occasio.) Secundum exordium. Cum enim in primo suam sententiam sparsim exposuerit, milites non esse transferendos: eique præcipuam orationis partem attribuerit: in secundo rursus, duas reliquas partes complexus est.

Sed illud dubito.) Alteram partem ex eo quod est de theatri pecunia, mouit, ostendit autem se scire malorum remedium, & eloqui non audere. Dubito quònam modo. Hoc multas habet significationes apertene, an contra subdolè, liberè an dissimulante? Non dicit autem, Dubito quid dicendum sit: sed, Quomodo possim* impunè suadere. Sciendum autem est, eum sine confirmatione posuisse exordium vt pro confessio sumeret, Negotia magnam curam postulare.

Persuasum enim habeo.) Hoc est, tum ex his quæ ipse suadeo, tum ex illis quæ alij dicunt. Concedit enim, etiam alios oratores interdum cõducibilia suadere, ne si omnia sibi tribuat, arrogans videatur.

Peto autem à vobis.) àξιώα quum esse puto, nec enim reperitur apud Atticos, nisi raro, àξιώ pro κολακω id est, hortor, vel oro.

Videtis enim.) Hinc tertia pars existit, increpatio nimirum huius temporis magistratuum.

Necessarium autem existimo. ; Transfit hinc ad eadem capita, estque ipsa vtilitas ea pars quæ in quaestionem venit, & principatum tenet: vtrum Olynthi manere debeat exercitus, an transire in Macedonia n?

Meministis Athenienses. ; Persuasurus Atheniensibus, exercitum non esse loco mouendum probatione ab exemplo vitur: quæ vna plus valet cæteris omnibus ad fidem faciendam. Quare I-δολωθω τλω δωάμιν, η μεταγην εις τ μακεδονίαν; αθηναίους έωσαμ κη χωρεαν τ δωάμιν, κωρα δειγματικη πησι κερηη. πιθανωτερα γδ πασων τ πησεων η τωιωπι-

αλλ ουχ τλω εσαν ε αληθη υποδεισιν κη κοιου τε παρ εις αντες υμιν, η ης βσι το βουλοδυσταδαι, οπως αι παρ σωσωμεν τωι δολωθωις, εστι η εωπερ συμπερασμα τε παρομιμη δξω πλειονων. η τλω υποδεισιν κωι ης βουλοδυσταδαι.) βιαως σφοδρα τ δημον κοινωνοι ης εαυτε γνωμης εποίησεν κωρων αυτος μελλει συμβουλοειν, κωι τούτων εισεληλυθενω φησας βουλοδωμρον τ δημον. εγω η οπ μη ποτε.) επ τλω αυτλω εννοιασ οξερζαξεται, δηλοη η τοις κηρεσι εν οισ αμφιπλιν εηρον, κη πηθαιαν, κη τα εβη θρακησ.

ειαι γδ τετο βεβαίως.) το μη λέγειν ος ουκ εστωσαν δολωθωις, αιαιχμυτοι, κη δευτε δε αυτο φησας οπ, αι βεβαίως. ωστε αι άγκη μη ειεν κηταχωρεαν τλω δυναμιν.

κη κωι τε τινα τρωσων.) κη εν τω τρωπω ης ημαρειασ αμρτανον τας δεικνυσι τοις ρητορας. φησι γδ τοτε οξεσαι τον ερωπον σκοπειν. ανιτιεται δε οπ κηταδελαιται επελθειν δε τω φιλιππω, κη κλεισαι τα εμπορεια, οπερ αυτος υστερον εν τω τεταρτω συνεελωσε.

ωρην η τλω αρχλω.) ακολουθον τη εξ αρχης κηρεταισει το συμπερασμα. τοτε γδ τοις ρητορας μεμφομενος, οπ ετερα αι ετερον συμβουλοουσι νω φησι μετακωι εη) κωι τε τελου σκοπειν. αρχλω μη τ ην συμμωζων σωτηριαν τελος η, τλω φιλιππου κητασρωλω εη) διδασκων. το η συμπερασμα γνωμικον ον, σεμλω τλω βασιν τω παρομιμη πεποινηε. δε γδ εν μη τωις αρχησι ην παρομιμων, τα γνωμικα φυλατπεισιν, κη εηρον κη αρχαι εσπον τον λογον δεικνυει. το δε εβη τελει γνωμικον, επισφραξεται τοις εν μερει λογισμοις, τη κηταδωλου κηρεσηκη.

ο μη ουω παρον κηρεσ.) δευτερον παρομιμον. ενδεμενος γδ εν τω παρ σωτω παρομιμη απεματικωσ τλω εαυτε γνωμλω, οπ δε τωις σραπαωτας κηταχωρεαν μενει κη το παρομιμη μρον τε λογου μερος αυτω κητανειμασ, εν τω δευτερω παλιν, τα λειπομωμα δυο μερη κωι. ειληφεν.

αλλ ενεινο δυο εω.) το δευτερον μερος εν τε κωι τ δωρικων ενιησσε. δεικνυσι η οπ τλω λυσιν ην κηκωι ειδωσ, οκνει δυο φλω αδξ. το η δυο εω τινα ερωπον πηλαξ εχει σημασιασ, ποτερον φανερωσ, η τωιωπιον εξ απάτης ποτερον μη παρησιασ, η υφειμελωσ ουκ ειπε η δυο εω πη δει λεγην, αλλα παω δωιωσισμα κολασσεωσ εν τοσ πεσισ. ισεον η οπ ακατασδυασον ειπε το παρομιμον, ινα ωσ ομολογηωμρον λαβοι, το οπ πολλησ φρονηδωσ δειται τα κωεζωματα.

πεπεισμαι γαρ.) του τεσιν, εξ ων αυτος τε συμβουλω κη εξ ων ετερεγ λεγουσι. διδωσι γδ κη ην αλλωι ρητορον ενιοις λεγην ποτε τα κηησιμα, ινα μη παω ειασ αυτον αι αζων φορηκωσ εη) δοκη.

αξιω η υμασ.) ανη τε αξιον νομιζω. ου γδ δρισηεται κωρα τωις αττικωις, ειμη απ αιωσ το αξιω εβη τε κωρα κηλω.

ορατε γαρ.) εντευθεν αυτω το εριτον μερος γηνωαται το ης εβη ημωσσεωσ ην νωω πολιτεωμωων.

αγακηον η υπολαμβατω.) μεταληλυθεν ενταυθα, εις τα αυτα κεφαλαια, κη εσιν αυτο το συμφερον οξεταξωμρον, κη το παρομιμη μρον, ποτερον κηη μη εν μεμνησσε, ω αυδρεσ αδωιωοι. πεισαμ βουλομωρος τοις δωρα δειγματικη πησι κερηη. πιθανωτερα γδ πασων τ πησεων η τωιωπι-

Δὸ καὶ ἰσοκράτης μὲν πιθανώτερος εἶναι δοκεῖ, ὡς εἰπεύων τοῖς ὡς ἀδείμασι δημοσίου ἢ βίαιος ὑπέληπται τοῖς ἐπιθυμύμασι καὶ νῦν μὲν ὡς ἀδείμασι, αὐτὸς ἢ ἐπέχων πίσει χρωμῆος.

μὲν μὲν καὶ μαμακτιέων. χειμῆριος οὖτος ὁ μὲν ὄξυ ἐὶ δίκτυον, ὅππαι τοι χειμῆριος ὄντος, πλεῖν ἐπιφύσασαι, ποσάτην ἑορδύμια ἑρὸς τὴ βοήθειαν ἐκέρχασαι.

μέχρι πάντε καὶ τετάρκοντα. ὡς ὡς ἀδείμασι τὸ εἰπεύων εὐφύση αὐτῶν τὸ πολλῶν ἀσπιδιόμου ἢ καλέουσι ὡς ἀδείμασι μέχρι τετάρκοντα ἐπὶ στρατεύεσθαι, ἀρξάμενοι δὲ πὸ ὀκτωκῆδεκα, ἔμέχρι μὲν τοῖς εἰκοσι παιδάσιν ὄντας τῶν ἑορδύμια τὰ ὡς τὴν πόλιν φερούμεν εἰς ἑορδοίους ἢ πολέμοις δὲ ἐπὶ εἰκοσιν αὐτοῖς τότε, καὶ εἰς οὐκ ἐκέρχασαι ὁ νόμος στρατεύεσθαι, πολεμῆν ἐπιφύσασαι ὄξυ τὴν πολλῶν ἀσπιδιόμου, ὡς εἰρηται.

καὶ αἰ. κενὰ ἀθλιαίων. ὁ δὲ ξένους αὐτῶν ἀθλιαίων ἐχρούσας.

φίλιππος ἀθλιῶν. ὅππινδύως ἀθλιῶν φησι φίλιππον, ὅτι τὴν μεθῶν ἐπολιόρκει, ἀστέρος πνὸς στραπῶ του μεθῶν αὐτοῦ δὲ τὸ τῆς χροῦς ὅππινδύως τῶν δόξα.

ἀσπιδιόμου θανάσιμον ὅππινδύως βέλος. εἶτα πύλας, καὶ καὶ τὴν πύλα ὅππινδύως καὶ τὸ ὄφθαλμοῦ. λέγεται ἢ ὅππιν καὶ φίλιππος ἀπὸ τῆς φερούσας αὐτοῦ, καὶ ἀπὸ τῆς φερούσας οὐκ ἐπέχων αὐτοῦ.

ἀστέρος φίλιππος καὶ λέγει, κερμῆσται. ἡ δὲ ὄξυ ὁ καὶ φερούσας αὐτοῦ. ἀκούσαντες φησι νοσῆν τὸν φίλιππον, ὅξυ ἐλπίετε τὴ βοήθειαν, καὶ τὸ μαλιστα ὅππινδύως καὶ φερούσας βοήθειαν ἐμείνους μὲν, ἐν ᾧ κακῶς δίκειτο φίλιππος. εἰ γὰρ τότε ἐμείνους ἐβοήθησται μὲν, ἐπὶ γὰρ αὐτοῦ μὲν εἰς ὑπερον παρρησίας χροῦσας, οὐδὲν ἢ ἦτον καὶ νῦν ὅππινδύως, σκώπῶν εἰς κερμῆσται καὶ ῥαδύμια τὴ δῆμον. οὐ μὲν ἀλλὰ κερμῆσται τὰ τῆς ὅππινδύως σφόδρα τεχνικῶς, ὅταν μὲν γὰρ πείθειν τὴ βελῶν, ἡ δὲ τοῖς ἀκούσας, καὶ ὅππινδύως ἔχω μὲν, ἐπὶ κερμῆσται δὲ τὴν παρρησίαν, ἵνα μὴ χροῦσται φιλωνεκότῃσι γὰρ ὄξυ, ὅταν ἢ τὸ μόνον βουλάμια ποιῆν, ὄξυ τὸ σφροδύμια ὅππινδύως τότε φανερῶτερον τῆ παρρησία φερούσας κερμῆσται.

οὐκ ἀλλῶς ἔχει. τὴν αἰπῶν ὡς φερούσας ἡμῶν εἰπεύων, ὄξυ τὴν χροῦσας τῶν δῆμον, πῶς γὰρ δυνάτον ματαποιηθῶν τὰ ἦδη χροῦστας, καὶ γὰρ οἱ φιλόσοφοι φασιν, ὡς ὅππινδύως δυνάται τὸ θεῖον ποιῆσαι χροῦστας εἰς, τὸ ἀλλῶς ποιῆσαι τὰ ἦδη χροῦστας. τὴ δὲ χροῦστας, ὡ ἀθλιῶν ἀθλιῶν. ἐφῶσται φερούστας, οὐκ ἐπὶ φερούστας τὴν δόξα, βοήθησται, εἴθ' εἴτα τὰ ὄξυ, εἰ γὰρ μὴ βοήθησται παντὶ ἀθλιῶν, ὅππινδύως δόξα, ἐν ἐφῶσται αὐτῶν ὄξυ τὸ δόξα. εἰ γὰρ μὴ βοήθησται, ἐν τούτου δὲ φερούστας τὴν δόξα, ὅππινδύως βοήθησται.

παντὶ ἀθλιῶν. παντοῖα βοήθεια, οἶον, ναυπηγῆ, ὄππινδύως, καὶ ὄξυ τὴν ἀλλῶν, ἐφορμῆν τοῖς ἑαυτῶ καμῆσι. καλῶς ἐφῶσται τῆ λέξει, ἐγγύς γὰρ οὐσης τῆς μακεδονίας, ὅππινδύως ὡς φερούστας ἐμῶν αὐτῶ τὰ ἀτύχηματα, πότε ἀτύχησται ἡ αὐτῶ αὐτῶ ὄξυ φερούστας ὅππινδύως.

χροῦστας γὰρ τὸ φερούστας. καὶ ἐν τὸ ἀδύνατον, καὶ ἐν τὸ κινδύων τὸ συμφῆρον σωῆσται ἢ οἱ μὲν σφῆροντες ἔχουσι τὸ ἀτύχημα δὲ φερούστας οἱ ἢ πολλοὶ καὶ δῆμον, τὸν φόβον, τὸν ἐν τὸ μέλλοντος κινδύων, βοήθησται τοῖς ὄξυ φερούστας. ἀλλ' ὅππινδύως δὲ βοήθειαν. ἐν ταῦτα τὸ φερούστας χροῦστας κερμῆσται πεπλήσται, τὸ συμφῆρον, εἰς ἢ τὸ δυνάτον μετὰ φερούστας, ὅππινδύως πῶς φερούστας.

A Quare Isocrates plausibilior videtur, quod exemplis abundat: Demosthenes vero violentus esse creditur propter argumenta: nunc quidem exemplis, mox artificiosa probatione utens.

Mensis quidem fuit * September.) Hybernus est hic mensis: quo hoc ostendit, quamvis hiems esset, nauigandum esse decreuistis: tanta estis in auxilio ferendo alacritate vsi.

Vsq̄ue ad quintum & quadragesimum.) Hoc tanquam admirabile dixit, ut ostenderet ingens eorum studium. Nam cum lex Athenis iuberet ad quadragesimum vsque annū militare, a decimo octauo auspiciatos: ac ad vigesimum quidem vsque, dum pueri essent, urbana & suburbana castella custodire: & a vigesimo demum anno ad externa bella proficisci: ipsi tum eos etiam, quos lex militare non iubet, belligerare iusserunt, propter ingens, ut dictum est, studium.

Vacuas.) Vacuas Atheniensibus, quod est, in quibus peregrini loco Atheniensium erant.

Philippus agrotare.) Periculosè Philippum agrotasse memorant. Cū enim in oppugnatione Methones, Aster quidam Methonæus miles in muro hastili inscripsisset, Aster Philippo letiferum telum iacit: eo coniecto, forte fortuna eius oculum tetigit. Ferunt autem Philippum contra inscripsisse telo, & quanquam id coniecerit, aberrasse tamē: Aget in cruce, captum Philippus Asterem.

O facetos & ociosos bellatores

Erat autem ea occasio ipsa.) Audito, inquit, agrotare Philippum, opem ferre destitistis. Atqui tū maximè opportunum tempus erat eos iuuadi, dum malè cum Philippo agebatur.

Si enim tunc illuc auxilia misissemus. Promisit quidem se deinceps liberè verba facturum: sed nihilominus tamen nunc etiam obiurgat, & populi leuitatem atque socordiam deridet. sed tamen occultata est perquam artificiosè, obiurgatio. Cum enim aliquid persuadere volumus auditoribus, etsi obiurgandi causa non deest, dissimulanda tamen est libertas, ne irritati pertinacius nobis aduersentur. Cum verò id solum propositum habemus, ut eos obiurgando emendemus, tum appertius uti libertate conuenit.

Mutari nequeunt.) Causam quodammodo nobis explicare vult, cur ea commemoratione sit vsus. Nam quī fieri potest, facta quæ sunt, infecta ut fiāt? Cum etiam Philosophi dicant, omnia posse à numine confici, vno excepto, ut mutet ea quæ iam facta sunt.

Quo igitur pacto ea utemur, Athenienses.) Quæstione proposita, responsonem non subiecit, Opitulabimur, sic deinceps reliqua. Nisi enim opem feretis omnib. viribus: sed responsonem omiffa, eam per id quod sequitur, subindicauit, Nisi enim opem feretis. Ex quo apparet, quæ responsonis fuerit, nempe, Opem esse ferendam.

Omnibus viribus.) Auxiliis omnis generis, veluti classe, legionibus, & reliquis. Velut in statione esse ad eus occasiones. Bene vsus est verbo ἐφορμῆν. Cū enim finitima esset Macedonia, aucupatura erat eius clades: ut cum aduersa fortuna vteretur, tū eum per occasionem inuaderet. Præter enim eam quam capere mus.) Et ab ignominia, & a periculo vtilitatem probat, ut prudentes & generosi, ignominia metu: vulgus & plebeij, impendentis periculi terrore Olynthiis optulenter.

Sed opē quidē esse ferendā.) Hic principale caput abfoluit, hoc est, vtilitatē, & ad facultatem digreditur.

τὸ δυνάτον μετὰ φερούστας, ὅππινδύως πῶς φερούστας.

qua obiter incidentis locum obtinet. Vtilitatem enim ostendenti, cur succurrendam esset Olynthiis, occurrebatur, Qui poterimus sine pecunia? factus igitur est ingressus ad facultatem, obiectione contra vtilitatem. Nam cum probatum fuerit, eos etiam pecuniae copiam habere: tum confirmata erit vtilitas, opem ferendam esse sociis.

Ne igitur, Athenienses. Quia, cum auditor expectaret se de bello auditurum, ipse de legumlatoribus dicturus erat: propterea in primis delinit multitudinem. Nam prudentes id non absurdum, sed omnino necessarium putabant. Audax autem facinus est, iubere legumlatores creari, quasi oppressi esset Republica, aut ad paucorum potentiam res spectarent. Ideo praemunitioe usus est, propter absurdam consilij & autoritatis speciem. Quod igitur a populo dicitur: Tu legumlatores constitui iubes? an verò leges non habemus? praecidit his verbis: Per eos verò legem rogate nullam: sed eas quae vobis in praesentia nocent, abrogate.

Legumlatores constituite.) Legislator apud eos vocabatur, & qui legem novam rogabat: & is, qui quae ratae essent, diiudicabat, ne quae forte inter se contraria reperirentur: id quod Sexuiris, quos Theseiotheas vocant, curandum erat.

Alii perturbatores disciplinae.) Quid interest inter *ἀτακτους* & *λεηποτακτους*, & *ἀπρατεύτους* & *ἐπίδοτους* dicitur is, qui nondum in catalogum militum est inscriptus, *ἀτακτος*, qui, cum inscriptus sit, expeditionibus quibus debuisse, non interfuit. *λεηποτακτος* verò, qui in praelio & castris ordinem & commilitones deseruit. Leges autem fuere, quae iuberent quosdam immunes esse à militia, ut pompam Bacchanalibus ornarent. Aediles igitur, emerendi fauoris causa, natu minimos, eosque maxime qui nomina militiae dederant, suo arbitratu eligebant. Sed Demosthenes in catalogum inscriptos militare iubet, & ex aetate inutili deligi saltatores.

Postquam verò hæc sustuleritis.) Studet decretum impetrare à populo, quò legem illam accusare sine periculo possit.

Qui ea scribat.) Captione usus est, ut populo assensum extorqueret. Nam cum diuites duntaxat expedire iudicarent, ut theatralis pecunia tolleretur: ipse omnes apposuit, quasi populus etiam idem cuperet.

Praesertim cum hoc solum.) Obiectionem soluit, ne quis dicat: Cur igitur dubitas tu reipublicae amator, pro patria oppetere, ut Codrus, & quidam alij? respondet, illos quoddam habuisse solatium, quod cum vtilitate reipub. perirent.

Ego verò, si nunc, inquit, occubuero, non tantum iuuabo neminem, sed & nocebo: liberè sententiam dicturis suggestum formidabilius effecturos.

Sed priusquam hæc comparata fuerint.) Obiectionem remouet, Legem nihil verearis. occurrit igitur anticipi conclusionem: Si legibus, inquit, violatis, poenas non dedere: id quidem tyrannicum fuerit. Sin adire discrimen est necesse: nonne demens ero, qui me in certum periculum coniciam?

Ac ne illud quidem.) Obiectionem corrigit: Nihil metuas Demosthenes, si legem sustuleris. Decretum enim facimus de ea tollenda. Quid igitur, inquit, si & decreueritis, & nihil deinde quod ad rem pertineat, feceritis? veluti, si ad eam tollendam non conueneritis, aut congressi non sustuleritis: quæ futura est decreti vtilitas?

Neque vos multa decernentes.) Obscurus locus. quod verò dicit, sic est accipiendum: Non egmissis multis decretis, per quæ aut parum aut nihil conficcretis. Satis enim fuisset, vnum decretum fecisse ad Philippum debellandum.

Δικνύοντος γὰρ ἀπὲρ τὸ συμφέρον, ὅτι βουθεῖν δεῖ τοὺς ὀλυνθίοις, ἀντέπεσε καὶ πῶς δεινὸς μέγα, χρέματα μὴ ἔχοντες, καὶ γέροντες ἢ εἰσοδος τῆς δυνάμεως, ἀπίθεις, οὐκ ἔστι τὸ συμφέρον. εἰ γὰρ ἔδοξε εἰρήνη ὅτι καὶ χρεμῶτα ὀπυρῶν. μὲν κατασκευάσει τὸ συμφέρον, ὅτι δεῖ βουθεῖν τοὺς συμμάχοις. μὴ τοίνυν, ὡς ἀδελφοὶ ἀδελφῶν.) ἐπειδὴ τὸ ἀκροατῆς κερσοδοκῶντος ἀκούειν ἐπὶ πολέμῳ, αὐτὸς ἐπὶ νομοθετῆν μέλλει λέγειν, διὰ τὸ τὸ κερσοδοκῶντος πολλοῖς, οἱ γὰρ σωετοί, οὐκ ἠγύθησαν αὐτὸ κερσοδοκῶντος, ἀλλὰ καὶ πάντων ἀναγκῶν. τολμηρὸν ἢ τὸ κελύειν κατῆσανα νομοθέτας, ὡς λελυμένης τῆς δημοκρατίας, ἢ μιλλουσῆς ὀλιγαρχίας γινέσθαι. διὰ τὸ τὴν κερσοδοκῶντος κέρχεται, διὰ τὸ δοκοῦν ἀποποιεῖν τῆς εἰσηγήσεως. τὸ αὐτὸ μέλλον ῥηθῆναι ἐπὶ τῆς δημοκρατίας, ὅτι σὺ κελύεις νομοθέτας καθίστασαι; οὐδὲ γὰρ ἔχρημα νόμον, ἀλλὰ ἀπόπειρα λέγων. ἐν τῷ τούτοις μὴ θῆσθε νόμον μηδένα, ἀλλὰ τοῖς εἰς τὸ παρὸν βλάπτοντας ὑμᾶς, λύσατε.

νομοθέτας καθίστατε.) νομοθέτης ἐλέγετο παρ’ αὐτοῖς, καὶ ὁ νόμον κερσον εἰσφέρειν, καὶ πάλιν ὁ κερσον τοῦ κυρίου, μὴ πῶς ἐναντίοι πινεῖς ἀλλήλοισι ἐλαδὸν ὅτι τὸ τὸ ἔργον ἐπὶ τῷ δημοθετῆν. οἱ δὲ τοῖς ἀτακτοῦσιν,) τῶν ἀπρατεύτων οἱ ἀτακτοῦσιν τῶν λεπτοτακτοῦσιν, καὶ τῶν ἀπρατεύτων; ἀπρατεύτος μὲν ὅστις, ὁ μηδὲ ποτε ἐγράφεῖς εἰς τὸν κερσοδοκῶντος τῶν γραπτῶν. ἀτακτος ἢ ἐγραφεῖς μὲν, μὴ ἐξῆν δὲ εἰς τὰς ὀπυρῶνας αὐτῶν γραφείας. λεπτοτακτος δὲ, ὁ ἐπὶ τῶν μάχῃ καὶ τῶν στρατοπέδοις τῶν τάξιν ἐπὶ τῶν συμμαχίας ὀπυρῶν. νόμοι δὲ ἠσαν κελύοντες ἀφ’ ἑαυτῶν τῶν στραφείας, ὡς πομπῆν εἰς τὰ διονύσια. καὶ χάριν οὐδὲ τῶν ἑαυτῶν, οἱ χρεμῶτα τοῖς νεωτάτοις καὶ τοῖς ἐπὶ τῆς κερσοδοκῶντος μάχῃ ἐπιτέλλοντο. ὁ δὲ δημοθέτης, τοῖς μὲν ἐπὶ τῆς κερσοδοκῶντος ἐπὶ τῆς ἀχρήσου ἠλικίας, γινέσθαι τοῖς χροδοκῶντος. ἐπειδὴ δὲ ταῦτα λύσητε.) ἐπέσει ψήφισμα λαβεῖν ἐπὶ τῆς δημοκρατίας τὸ παρὸν τὸ ἀδεῖν τῆς κερσοδοκῶντος τῶν νόμων.

τῶν κερσοδοκῶντος τῶν γραφῶν.) σοφίσματα κέρχεται συμαπαζέειν τὸν δῆμον. τῶν γὰρ πλεονάζοντων συμφέρον ἠγνῆτων λυθῆναι τὰ δευτερά, αὐτὸς πάντας κερσοδοκῶντος. ὡς καὶ τῆς δημοκρατίας τὸ κερσοδοκῶντος. ἀλλῶς τε καὶ τοῦτ’ ἐμῶν.) ἀντιπίπτον λυεῖν ἵνα μὴ τις εἴποι, τί οὐκ οὐκ εἰς σὺ δὲ ἰλόπολις ἔσθ’ ἢ παρῆδης ὀπυρῶν εἰς ὁ κέρχεται καὶ πινεῖς ἀλλοι, ἐπὶ τῆς ὀπυρῶν μὲν εἰρήν ὡσπερ κερσοδοκῶντος τὸ βουθεῖν σκεπῶν τῆς κερσοδοκῶντος τοῖς κερσοδοκῶντος. ἐγὼ δὲ ἐπὶ ὀπυρῶν νῦν, εἰ μόνον ἐκ ὀφελήσω, ἀλλὰ ἐβλάψω, φοβερότερον κερσοδοκῶντος τῶν κερσοδοκῶντος παρῆσι ζεδαται. ὁρὸν ἢ ταῦτα ὀφελήσω.) ἀντιπίπτον ἐλύσει, τὸ νόμον μηδὲν ὀβριθεῖν. ἀπὸ τῆς οὐδὲ δὴ κερσοδοκῶντος. εἰ μὲν οὐ δώσω δῆλον, λίστας τοῖς νόμοις. τῶν κερσοδοκῶντος τοῦτον. εἰ ἢ ἀνάγκη κερσοδοκῶντος πῶς οὐκ ἀπόπειρα; ἐσμαι εἰς κερσοδοκῶντος κερσοδοκῶντος ἐμβάλλον; οὐ μὲν ἐδ’ ἐκείνο ὑμᾶς.) ἀντιπίπτον ἐπανορθοῦται. μηδὲν φοβηθεῖς τὸ δημοθέτης, τὸν νόμον λύσει. ψήφισμα γὰρ τοῖς μὲν ὡστε λυθῆναι. τί οὐκ φησὶν, ἀλλὰ ψήφισμα μὲν κερσοδοκῶντος κερσοδοκῶντος τῆς ἐφῆσται, οἶον, ἐὰν μὴ σωέλθῃτε ὡς λύσει ἢ συνελθόντες μὴ λύσητε, τί τὸ κέρχεται τῆς ψήφισματος; οὐτ’ αὖ ὑμεῖς πολλὰ ψήφισμα.) ἀσαφὲς τὸ κερσοδοκῶντος ὅτι λέγει, τοιοῦτον ὅστις οὐκ ἀν’ ἐδέθητε πολλῶν ψήφισμάτων, καὶ ἐκέρχεται ἀν’ ἐξ αὐτῶν ἢ μικρὰ ἢ οὐδὲν. ἐξήρηκε γὰρ ψήφισμα κερσοδοκῶντος τὸν φίλιππον.

πὶ

το δὲ ἀνάγειν ἢ λέγειν.) τὸ πρῶτον ἀριστοτελικὸν δὲ τὸ γινώ-

μιεῖν ἐγγύμνασεν. ἐστὶ δὲ τὸ πρῶτον, τὸ αἴτιον πρὶ τῆ ἐξῆς, ἀφ' ἧς τὸν

ἔργον αἴτια ἢ τὰ ἔργα ἢ τὸν λόγον, ἀφ' ἧς ἔργα ἔσονται. καὶ

παλιν, οὐ αἶ ἐνεκα τῆ ἀφ' ἧς τὸν λόγον, τὰ το κρείττον ἔστι.

πρῶτον δὲ γινώσκον.) καὶ τὸ δῆλον τῆ δυνάμει μέγιστος ἔστι. πᾶσα

δὲ δυνάμει καὶ γινώσκον δὲ ἐξέτασις εἰς τὸ δυνάμει ἔχει

πᾶσι ἀποφασίζον.

ἀλλ' οὐχ ἡ δυνάμει ταῦτα; καὶ ἐξέτασιν οὐχ ἡ δυνάμει φησὶ τὰ

πρὸ ἐμοῦ λέγειν, ὅτι συμβουλεύω τὰ θεωρεῖν καὶ γινώ-

σκον ἢ ἀφ' ἧς ἔργα εἰσάγειν, ὅτι οὐ δυνάμει εἰσαγάγειν, καὶ τὰ

ἡδίστα καὶ τὰ ὠφέλιμα.

πᾶσι εἰ δὲ ἔστι δυνάμει. πᾶσι εἰμὴ ἀφ' ἧς φησιν, ἐν τού-

τω ἀδικῶ, ἐν ᾧ οὐκ ἔστι δυνάμει ἢ ἐκείνους ἢ μὴν ἀφ' ἧς γινώ-

σκον, καὶ τὰ ἡδίστα, καὶ τὰ ὠφέλιμα.

δυνάμει μὲν δὲ, ὡς αἱ ἀδελφεοὶ.) τί ζητεῖτε φησὶ

τὸν ἐμὸν συμβούλῳ; δὲ γινώσκον ὡς εἰκομένη ἀπατήται τὸ πρῶτον. οὐ B

δὲ μόνον βέλδιον ἔστι τὸ πρῶτον, ἀλλὰ καὶ ἡ δυνάμει ἢ γινώσκον γάρ πρ,

ὅ, π καὶ βούλεται. τὸ ἡ δυνάμει ἀφ' ἧς φησὶ, σὺ γινώσκον ταῖς

γινώσκον ἢ φιλοσόφων. εἰσὶ δὲ αὐτῶν οἱ φησὶ, μὴ δὲ ἔστι δυνά-

μει δὲ τὸ ἡδίστα, ἢ καὶ ἴσως ἀποφασίζον τὸ τῆς δυνά-

μει ἢ γινώσκον.

εἰ δὲ πρὸς ἡμῶν ἔχει τὰ θεωρεῖν. οὐκ ἔστιν ἀντίθεσις ἀλ-

A Nam cum facta dictis.) Locum Aristotelicum in hac sententia tractavit. Is vero locus est talis: Quod alicui rei causa est ut sit, id primum est: Causae autem sunt facta dictorum: Priora igitur erunt. Ac iterum: Cuius gratia aliquid fit, id potius est. Quod enim tempus.) Et hoc ad partem facultatis pertinet. Omnis enim de occasione & tempore disputatio, ad facultatem referenda est.

Sed haec iucunda non sunt? Interrogatiue. Non iucunda, inquit, est mea oratio, quod suadeo, ut theatrales pecuniae fiant militares? Non ego, inquit, in culpa sum, sed natura harum rerum, quae non finit, iucunda simul suadere & salutaria. Nisi cum vota facienda essent.) Nisi forte in hoc, inquit, delinquo, quod vota non facio, ut vobis utraque contingant, & iucunda & salutaria.

Nam vota quidem facere.) Quid, inquit, a consilio postulatis? optandum istuc est, ut apparet. Est enim non modo facile, sed etiam suave. Optare enim licet, quicquid vel libitum fuerit. Addidit vero τὸ δὲ, id est, cum oporteat, ut cum sententiis Philosophorum congrueret: quorum sunt qui dicant: Non exoptanda esse ea, quae in nostra potestate sunt: aut fortassis, irrita esse vota, indicare voluit.

Si quis vero possit theatralem.) Non est obiectio, sed sententia, qua cauet, ne populus diu moretur. Ne enim multo post pecuniam quarant, cum negocia vehementer urgeant: propterea dixit, se mirari, si cui copia esse possit eorum quae absunt, ad ea quae necessaria sunt. Nam futuri comitatus, nihil faciunt ad praesentia negocia. Quae negocia non querenda, sed quaesitam pecuniam postulant.

Etiam mercedem habebitis.) Maiorem pecuniae copiam eis proponit. Merces enim pecunia est, quae quotidie numeratur theatralem vero tantum in solennibus festis accipiebant.

Non certe prudentium aut generosorum.) ἰσχυρῶν, pro prudentium, ἀγενῶν, pro nobilium, ingeniorum * non pro fortium.

Neque cum contra Corinthios.) Repetendum est: Nequaquam prudentium aut generosorum est, Megarensibus quidem & Corinthiis, hoc est, Graecis, inferre bellum: Philippo autem, qui est Barbarus, non item. Haec autem belli adversus Megarenses & Corinthios suscepti, causa fuerunt: Cum Megarenses consecratae terrae partem, quam ὄργαζα vocant, sibi vendicarent, eosque Corinthij iuuarent: ab Atheniē-sibus, bello petiti sunt. ὄργαζα autem regio vocabatur, vel propter ὄργα, id est festa deorum: vel quod ignava iaceret, & ultro in ea herbae nascerentur. Sed boni civis. Hinc ad tertiam orationis partem transit, quae quidem epilogica videtur: sed tamen & legem de theatriali pecunia exagitat, & eiusdem autorem. Apto autem ordine collocata est haec pars. si enim propter pecuniam Respublica detrimenta cepit, eorumque detrimentorum causa lex fuit: decuit tam ipsam, quam autorem eius, reprehendi. Facta est autem reprehensio per comparisonem illius temporis magistratum cum veteribus: quorum his se similem facit, in illos vero inuehitur: seque bifariam commendat: cum quod illos non imitetur: tum quod alteris, non quidem rebus praclare gestis, sed more & consuetudine gerendae Respublicae similem se esse studeat.

Atqui considerate.) Ad hanc disputationem accedit, quam trifariam diuisit: quemadmodum se gesserint erga Graecos: quomodo erga Rempublicam: quae priuata eorum vita fuerit.

Dico autem audiens erat istam regionem qui.) Alij Perdiccam fuisse dicunt, qui Atheniensibus tributa penderet: alij Philippum quendam

unum ex huius Philippi maioribus.

Soli verò mortalium.) Quia qui aliis inuident, maledictis illorum gloriam destruant. Illorum vero celebritatem extinguere, aut obscurare nemo potuit.

Proinde nemini posterorum.) Non de ædificiis loquitur, aut de donariis: nam hæc superari fortasse possunt. sed exaggerat donaria propter res gestas, ob quas dedicata sunt. Nam Xerxis sella, & Mardonij acinaces, altera è Salaminia, alter è Platæensi victoria sunt dedicati. Quibus facinoribus nemo quicquam reperit excellentius. Quomodo vobis à commodis.) Figura ironia est. Habet autem ironia quædam statim oratione adiunctum argumentum, unde apparet esse ironiam, id quod modò fit à Demosthene: alia rebus ipsis: cuius generis Platonice illæ sunt, cum se nihil scire simulat Socrates, & ab alio velle discere profitetur: nec multò post, rebus ipsis refutationem adiicit: qua ostendit, se ab initio simulasse. Sed quantum omnes videtis.) Per contentionem disputat de Eubuli administratione, eam item cum rebus Græcis & priuatis & ciuilibus comparando. Quos verò in bello.) In bello sociali defecerunt ab eis Chij, Rhodij, Byzantij, & alij quidam. Bello igitur suscepto, alios recuperant, alios subigere non potuerunt. Deinde pacem ea conditione fecerunt, vt socij omnes liberi essent. Hoc igitur vult, cum ait, Eos etiam quos bello parauimus, pace amisimus. At vt talis pax fieret, in causa, inquit, fuit Eubulus, sua illa rerum administratione. Sed heus tu.) Obiectionem soluit, recensendis Eubuli rebus gestis.

Propugnacula.) Hoc Eubulus studio habuit, vt propugnacula candidis rectoriis induceret.

ληρες nugæ.) Alij dicunt enim fontes seu aquæ ductus innuere, ὡς τὸ λῆρον εἶναι à valde fluendo. alij, nugaces res. Nam inde etiam Aristophanes, à delirando compositionem fecit, cum quendam exagitandi gratia nominat, ἡγενοχὺτ ἐσλήριον, id est, saturniis ollis delirantem.

Quorum alij è mendicis.) Demadem, Eubulum, Phrynonem, Philocratem, & alios eiusdem generis inuit.

Publicis ædificiis.) Non illis quæ à Pericle & eiusdem ætatis viris extructa fuerunt, sed quos isti ciuitati apparauerant, fontibus & nugis Fortassis autem de donariis loquitur. Hisce verò dictis, populum in oratores concitat. Inuidium enim est mortalium ingenium.

Quæ igitur causa est omnium?) Explicatio causarum, qua eos ad faciendum officium exhortatur. Nam cum dicit, illos quod ipsi militarint, fuisse felices: ad eorum æmulationem eos excitat.

Eneruati.) Neruis spoliati. Neruos autem & vires reipublicæ, socios vocat. Sed quia dura est translatio, subiungit, ἀειρημένοι, mutilati: quæ translatio & ipsa sumpta est à parte corporis, vt in verbo dicendi genere, ex quo est τὸ ἐκνευρωμένοι perfecteretur.

Aut bucculas.) Scribitur etiam βοῦδες μῖα, id enim festum, missis à Charete manubiis, actum fuit: sed βοῦδες diminutiū est, contractum Atticorū more.

Et quod est omnium viro indignissimum.) Scribitur etiam ἀδρειότατον fortissimum, vt ironicè accipiatur. Cuius rei quidam ignari, scripturam nunc receptam fecerunt. Insuper debetis gratiam. Hoc dixit, quod prædæ gratia Charetim coronasse dicuntur.

χρῆμα εἶπεν, ἐπειδὴ φασιν, ὅτι ἐσφραῖωσαν ὅτι τῆ λεία τὸν χρίστη.

A τὰ φιλίππου παρόνονον. μόνοι ἢ ἀθεράπων.) ὅτι οἱ μὲν τοῖς ἄλλοις φθονοῦντες, καθαιροῦσιν αὐτῶν τὰ δέξαι δὲ τὰ λοιδορεῖν. τὴν ἢ ἐκείνων δὴ κλειαν, οὐδὲς ἀφαιῖσαι δεδύνηται. ὡς μὲν δὲ τῶν ὀπιγηνομένων.) οὐδὲ τῶν οἰκοδομημάτων λέγει, ἀλλὰ τῶν ἀσπινημάτων. καὶ γὰρ τούτων εἰσι ἴσως ἰσχυροί. ἀλλὰ αὐξοῖ τὰ ἀσπινηματα δὲ τὰς ἀρχαίας δὲ ὡν ἀντιέστησαν. ὁ γὰρ ξέρξου δὴ φρεσ, καὶ ὁ ἀκινώκης μὲν δονίου, ὁ μὲν, ἐν σαλαμῖνος ὁ γὰρ πατρίων ἀντιέστησαν. τούτων ἢ τῶν κατορθωμάτων, οὐδὲς ἐξέυρεν ἰσχυροί. πῶς ὑμῖν ὑπὸ τῶν χριστῶν.) εἰσφραῖα τὸ χρίσμα. τὸ ἢ εἰσφραῖας ἢ μὲν, οὐδὲς ἐπαγομένην εἰρηχὲν τὸν ἐλεγχον δὲ τὰ λόγου, ὡς δὴ κινῶσαι ὅτι εἰσφραῖα ἔστιν. ὅπερ ἔστι νῦν ὡς τὰ δὴ δημοσίων. ἢ ἢ δὲ τῶν ἀσπινημάτων, ὅπερ ἔστι ὡς τὰ πλάτωνι. εἰσφραῖα σαμῖνος γὰρ ὅτι οὐδὲν οἶδα, καὶ ὡς τὰ σὺ δέομαι μαθεῖν, ἐπὶ τῶν μετὰ πολὺ, τὸ δὲ τῶν ἀσπινημάτων ἐλεγχον, δι' οὗ δὴ κινῶσαι ὅτι ἔξ ἀρχῆς εἰσφραῖα ἴσως. ἀλλ' ὅστις ἀπαντες ὄρατε.) αἰσφραῖα τὸν πλάτωνι τὸ δὲ τὸ δόξουλον ὁμοίως ὅτι τῶν εἰσφραῖων, τῶν τε ἐλλυμῶν, καὶ τῶν ἰδίων, & τῶν πολιτικῶν.

οἱ δὲ ἐν τῶν πολέμων.) καὶ τὸν συμμαχικὸν πόλεμον, ἀπέστησαν αὐτῶν χροῖ, καὶ ῥόδοι, καὶ εὐζαῖοι, καὶ ἔτεροι πῆες πολεμοῦντες οὐκ ὡς αὐτοῖς, τοῖς μὲν, ἐκίσταντο πῆες ἢ, οὐκ ἠδυνήθησαν. εἴτε εἰς ἐλευθέρω ἐποίσαντο, ὡς πάντας αὐτὸν ὡς εἰς τῶν συμμαχίας. τὸ οὐκ ὡς φασιν ὅτι καὶ οἱ ἀσπινημάτων τὰ πολέμων, καὶ τούτων δὲ τὸ εἰσφραῖα ἀπολωλέκαμεν. τὸ ἢ τοιαῦτα γινώσκαι τὴν εἰσφραῖα ἀπὸς δόξουλον οὐκ ὡς ἀποκῶν τὰ ἀσπινημάτων.

ἀλλ' ὡς τῶν.) αἰσφραῖα ὡς λυεῖ δὲ τὰ πολιτικὰ τὰ δόξουλον διεξιέναι.

ἐπάλξεις.) τῶν τῶν δόξουλον πολιτικῶν, τὸ ποιῆσαι τὰς ἐπάλξεις λαδοκοχίσεις.

ληρες.) οἱ μὲν φασιν τοῖς κρουνοῖς λέγειν ὡς τὰ λῆρον εἶναι. οἱ ἢ τὰ λῆρον ἄξια ἀσπινημάτων. ἐκείθεν γὰρ καὶ ὁ ἀριστοφάνης, ὡς τὰ λῆρον ἐποίησε τὴν σὺν δόξουλον δέλων τὴν ἄσπινημάτων, ἐν τῶν ἀσπινημάτων.

ὡν οἱ μὲν ἐκ πτωχῶν.) αἰσφραῖα τῶν δὴ δημοσίων, δόξουλον, φρυγῶνα, φιλοκράτην, καὶ εἰ πῆες ἔτεροι.

τῶν δημοσίων οἰκοδομημάτων.) οὐ τῶν ὑπὸ ἀσπινημάτων κλειώνων τῶν ἀσπινημάτων γινώσκων. ἀλλ' ὡν οὗτοι τῆ πόλει κατεσιβασαν κλειώνων, καὶ λῆρον. ἴσως ἢ τῶν ἀσπινημάτων λέγει. ἐν δὲ τῶν λέγειν τὸ, παρεξέωκε αὐτοῖς καὶ τῶν ῥητόρων. φύσει γὰρ φθονοῦν, τὸ τῶν ἀθεράπων γινώσκων.

τί δὴ τὸ πάντων αἰτίων;) αἰτίας ὡς τὰς αἰτίας δι' ἢ ἀσπινημάτων ποιεῖν αὐτοῖς τὰ δέοντα. δὲ γὰρ τὸ λέγειν ὅτι δὲ τὸ ὡς τῶν ἡτύχων, εἰς ζῆλον αὐτοῖς τούτων καθήσονται.

ἐκνευρωμένοι.) τῶν νεύρων ἀφρημῶν. νεῦρα ἢ καὶ δυνάμιν τῆς πόλεως καλεῖ τοῖς συμμαχίας. ἐπειδὴ δὲ ἐσφραῖα ἢ μεταφραῖα, ἐπὶ τῶν τῶν ἀσπινημάτων. ἀπὸ μεταφραῖας καὶ τὸ μέρους σώματος εἶπεν, ἐμμένων τῆ ἔσπῆ τὸ ἐκνευρωμένοι.

ἢ βοῦδες.) γράφεται καὶ βοηδρόμα. καὶ γὰρ φασιν ὅτι ἐπὶ τῶν τῶν λείων ὁ χάρις, βοηδρόμα ἴσως. τὸ ἢ βοῦδες, ὑποκοριστικὸν ἔστιν ἐν συναίρεσει ἀπὸ τῶν εἶναι.

καὶ τὸ πάντων αἰσφραῖων.) γράφεται καὶ ἀσφραῖα τῶν. ἢ ἢ κατὰ εἰσφραῖαν. οἱ πῆες ἀγνήσαντες, τὴν νῦν φερομένην γραφῆν, ἐποίησαν. τὸ ἢ ἀσφραῖα εἰσφραῖα.

καθέρ-

καθάρζαντες. ἐν μεταφορᾷ τῆς ἀλόγων ζώων. διότι
 πρὸ πρῶτος οὐκ ἐστὶν ἐπισημασμένον. καὶ τὸ χειρὶ θείει ἐπισημασμένον.
 ταῦτα μὲν τὴν δὴ μὴ ἀ. ἐντείνον οἱ ἐπισημασμένοι. καὶ
 κατασκευασμένως ἢ ὁ ῥήτωρ τὸν κίνδυνον βουλόμενος
 φερεῖν, τὸ τὸ φησιν. ἀλλ' ἐγὼ γε ὅτι καὶ νῦν. ἐπειδὴ τὸ
 ἐν τῇ συνηθείᾳ κακῶς λεγόμενον, οὐ χρῆται. τὸ ὅτι καὶ
 νῦν ἀπὸ τούτου κέρχεται. ἀλλ' ἐπεὶ τὸ λέγειν ὅτι θαυμάζω
 ἑαυτὸν ἢ καὶ ἄλλοι νῦν δεδωκατέ μοι παρρησίαν, καὶ
 φέρεται αὐτοῖς τὸ ποιεῖν.
 καὶ ταῖς ἀπορροαῖς. τούτῳ, τοῖς θεωροκοῖς.
 ἀπορροαῖς δέ. ταῖς ἀπορροαῖσι.
 ἀλλ' ἢ τὸ ἴσως εἰπεῖν. ὡς ἐν ἐπανορθώσει τὸν διατάξον
 τὸν κατὰ σφᾶς ὑπέριπνε. ἀ τοῖς ἀδενούσιν. οἰκείως τῇ
 ἀπορροαῖ ἔχρησάτο, δεικνύς ὅτι νοσοῦσιν αἰσῶν.
 οἰκείως. ἐπειδὴ ἡ μισοφορὰ τοῖς ἀδελφαῖς ἐφύβει-
 στος (οἰκείως ἢ ἢ) ἐχρησάτο τῇ ἀπορροαῖ ταύτῃ, δι' ἧς
 λυεῖ καὶ ἀποκρύπτει τὸ ἀπορροαῖ. ἐπειδὴ ἢ οἶδεν ὅτι οὐκ ἀ-
 πείσειεν αὐτοῖς ἀπορροαῖ τῆς θεωροκοῖς βούλεται αὐτοῖς
 κήρυξ ἀπορροαῖ καὶ * μὴ ἐὰν δικάζωσιν ἢ συμβεβηλω-
 σιν, ἢ ἐκτραπύωνται, λαμβάνειν μισθόν.
 ἐξέειπεν ἀπὸ τῆς ἡσυχίας. πάντων καλῶς τὴν ἡσυχίαν ἀπορ-
 ροαῖ. καὶ ῥαθυμῶν ἢ φερέγεται. εἶτα ἵνα μὴ μεμνημέ-
 ρος τὸ ὀνόματι τῆς πολέμου ἐπαχθεῖς ὀφθῆ, ἐκ ὀνόματι,
 ἀλλ' εἶπεν, οἶα καὶ τὰ νῦν ὑπάρχει.
 ἀπὸ τῆς αὐτῆς τούτων. τούτῳ, ἵνα μὴ κατὰ τοῖς θεω-
 ροκοῖς λαμβάνῃ μισθὸν στρατηγικόν.
 ὡς ἐρ' ὅτι δίκασον. καὶ ἢ οὐ κατὰ νόμον τὸ ἴσως τῆς
 ἐπισημασμένης τοῖς πολίταις ἀγωνίζεσθαι.
 πάλιν μισθόν. ἐπειδὴ συμβουλόδουσιν αὐτοῖς μὴ λαμ-
 βάνειν μισθὸν στρατηγικόν, μὴ συμβουλόδουσιν, μισθὸν δι-
 καστικόν, ἀλλ' ἀπορροαῖ τοῖς θεωροκοῖς. ἀλλ' ἢ τὸ εἰπεῖν
 μισθόν, ἀπορροαῖ τὸ καταφεροῖν αὐτοῖς τούτου ἀπορ-
 ροαῖ. τῆς ταξέως. ταξίω ἀπὸ τῆς καλεῖ, μὴ * τὸ ἡγε-
 μονίαν τῆς ἑλλάδος. ἀλλ', ὡς ἐρ' εἰδέναι, τὸ δι' ἑαυ-
 τῆς εἰς τοῖς πολέμοις ἐξίναται.
 ἀπορροαῖ εἰρηκαῖ. ἵνα μὴ τινες καταγνώσιν αὐτὸ ὡς ἀπορ-
 ροαῖ. ἀλλ' ἀπὸ τῆς συμβουλίαις, ἢ ῥαθυμίσωσιν ὡς ἀπαντ'
 αἰουσαντες, καὶ ἀπορροαῖ τὸ ἀπορροαῖ. συμβουλίαι. πάλιν
 ἐν ταῦτα ἀλλ' τὸ αὐτοῖς τὴν ἀπορροαῖ ἀπορροαῖ, τὴν ἀπορ-
 ροαῖ τῆς θεωροκοῖς κήρυξ ἀπορροαῖ.

Εἰς τὸν Κατὰ
 Φιλίππου Πρῶτον
 Δημοσθένους λόγον
 ἐξηγησις.

Εἰ μὲν ἀπὸ καμνοῦ πνός κατὰ μάτος ἀπορροαῖ, ὡς
 ἀπορροαῖ ἀδελφαῖς, λέγειν. ἀπορροαῖ μὲν ἐν τῇ
 ἀπορροαῖ καὶ τὸ ἀπορροαῖ τὴν ταξίω τῆς ἀπορροαῖ.
 ἴσως δὲ ὅτι ἀπορροαῖ τὸ λυεῖ. ὡς ἐρ' ἐλεγεῖν, οἶδεν
 μὲν ὅτι ἀπορροαῖ ὅτι ἀπορροαῖ λέγειν τοῖς ἀπορροαῖς, ἀλλ'
 τὸ τὸ ὅτι ἢ ἢ βουλή καὶ καμνοῦ πνός κατὰ μάτος.
 νῦν ἢ οὐ κατὰ καμνοῦ κατὰ μάτος. καὶ ἢ φιλίππου βου-
 λουσίαι, ὡς τὸ ἢ ἢ πολλὰς εἰπόντων τῆς ἀπορροαῖ πε-
 ρεῖ τούτων οὐ κατὰ ἀπορροαῖ τὸν νόμον. καὶ οὐτὸ μὲν εἰπεῖν
 ἀπορροαῖ. ἢ ἢ ἀλήθεια ἔχει, ὡς εἰ τε παλαιὸν ἢ τὸ
 ἀπορροαῖ, εἰ τε καμνοῦ, εἰ τε τοῖς ἀπορροαῖς λέγειν ἀπορροαῖ.
 ἐπειδὴ ἢ νῦν πάλιν τε ἀπορροαῖ οἱ ἀδελφαῖς, ὅτι τῇ ἀ-
 πορροαῖ τῆς ἀπορροαῖ δύο πόλεων τῆς ἀπορροαῖς, καὶ ὅτι
 τῇ πολλῇ ἀπορροαῖ τὸ φιλίππου ἀλλ' τὸ ἀπορροαῖ τὴν ταξίω
 ἐπισημασμένην.

Inclusos.) Translatum à brutis animantibus
 quamobrem etiam: Cicurant, & mansuetos faciunt
 subiicit.
 Hæc per Cerecem.) Hinc incipit peroratio.
 Dicit autem hæc orator fugiendi periculi causa, cum
 præparatione quadam.
 Ego verò nunc etiam.) Quia id * quod ferè vfur-
 pari solet, malè dicitur, eo non vitur, & eius vice
 ὅτι καὶ νῦν vsus est. Cum verò dicit, Miror vel nunc
 vos fecisse mihi dicendi liberè potestatem: hortatur
 eos vt id faciant.
 Et copia.) Hoc est, pecunia theatri.
 ἀπορροαῖς.) Id est, ἀπορροαῖς, occasionibus, prætexti-
 bus, causis.
 Fortasse.) Tanquam per correctionem, dubitare
 se de illis subindicat.
 Quæ agrotantibus.) Hac parabola contumodè v-
 sus est, ostendens, eos stulticiæ morbo laborare.
 Igitur.) Quoniam mercedis acceptio contumelio-
 sa videbatur Atheniensibus (seruorum enim est) ob-
 iectio est vsus, qua soluit & tegit turpitudinem.
 Quia verò scit, eis persuaderi non posse, vt thea-
 tralem pecuniam missam faciant, * vult eos illa sola
 esse contentos: neque siue ius in foro, siue in sena-
 tu sententiam dicant, aut foris militent, mercedem
 accipere.
 Licet agere ocium.) Omnino præclare ocium prio-
 re loco posuit. nã de ignavis dillerit. Deinde ne bel-
 lo nominato molestus videretur, id subicit: ac di-
 xit, Quale etiam nunc est.
 Ab his iisdem.) Hoc est, ne ad theatrales mercedè
 accipiant militarem.
 Quemadmodum iustum est. Nec enim legibus est
 contrarium, pro patrio solo militare.
 Præter parua. Quoniam suat eis, ne vel militari,
 vel senatoriam, vel iudicariam mercedem accipiat,
 sed theatralibus contenti sint: dicendo, parua, facit
 vt ea non grauatè aspernentur.
 Ordine.) Ordinem seu stationem virtutis nomi-
 nat, * Græciæ principatum, atque illud, quod olim
 suis corporibus militare solebant.
 Ferè dixi.) Ne aliqui culparent, eum consilia quæ
 dam omisisse, nève socordes essent, quasi omnia au-
 diuissent, Ferè, apposuit.
 Profuturum.) Rursum etiam hic data ipsis optione
 iudicium de theatri pecunia effugit.

ENARRATIO PRIMÆ
 IN PHILIPPVM DEMOSTHE-
 nis orationis, Hieronymo Vvolfo
 interprete.

SI de noua quapiã re instituta esset deliberatio.)
 Excusat se in exordio de prærepto senibus dicē-
 di loco. Sciendum autem est, cum id crimen ratioci-
 natione soluere, quasi dicat: noui equidem necesse
 esse, vt senes primi dicant: sed tum, cum de nouo
 quopiam negotio deliberatur. Nunc verò nulla no-
 ua de re, sed Philippo agitur. Proinde cum senes iam
 hisce de rebus sæpe dixerint: legi fraudem non fa-
 cio. Et ad hunc sanè modum ipse ratiocinatur. Sed
 res ita se habuit: siue negotium vetus esset, siue no-
 uum: senibus primo loco sententia dicenda erat.
 Quia verò tum Athenienses valde turbati erant, pro-
 pter iacturam duarum & triginta Chalcidarum vt
 bium: & ob magnos Philippi successus & incrementa
 propterea primum dicēdi locum occupare studuit.